

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/38/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714011392
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kurák
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5714011392.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Kuráka a sudcov JUDr. Pavla Polku a JUDr. Moniky Liptákovej, na verejnom zasadnutí konanom 17. júna 2019 prejednal odvolanie podané obžalovaným I. E., nar. XX.X.XXXX, proti rozsudku Okresného súdu Martin, sp.zn. 1T/85/2014 zo dňa 28.11.2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného I. E. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Obžalovaný I. E. bol rozsudkom Okresného súdu Martin, sp.zn. 1T/85/2014 zo dňa 28.11.2018 uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že:

dňa 24.06.2014 v čase o približne o 21.13 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. Volkswagen Golf, ev. č. MT832DE vo Vrútkach, okres Martin po ceste číslo I/18 smerom z Martina do Žiliny, po Ul. Francúzskych partizánov nepovolenou rýchlosťou najmenej 70 km/h, pričom v dôsledku toho, že sa nevenoval plne vedeniu vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke, nespozoroval chodca I. T., nar. X.X.XXXX, ktorý prechádzal v kilometri 479,200 cez vyznačený priechod pre chodcov z pravej strany v smere jazdy osobného motorového vozidla, ktoré viedol obžalovaný, a následne predným pravým kolesom vozidla prešiel tomuto chodcovi po pravom chodidle, čím poškodenému I. T. spôsobil zlomeninu členkovej kosti v oblasti krčka dislokovanú s luxáciou, trieštivú zlomeninu fibulárneho členka vpravo, ťažké pomliaždenie v oblasti pravého členkového zhybu a dorza nohy, pomliaždenie odreniny v oblasti dorza oboch rúk, s potrebnou dobou liečenia a práceneschopnosti v dobe od 24.6.2014 do 16.7.2015, počas ktorej bol poškodený obmedzený v obvyklom spôsobe života s nemožnosťou zaťažovania pravej dolnej končatiny a bolesťami, opakovanými operáciami a opakovanými hospitalizáciami s nutnosťou chodenia o dvoch nemeckých barlách, so spôsobenými trvalými následkami - déza členkového kĺbu a subtalárnych kĺbov, úplná stuhnutosť členkového kĺbu v priaznivom postavení, úplná stuhnutosť subtalárneho kĺbu, jazvy po poraneniach a operáciách v rozsahu do 200 cm štvorcových.

Za to súd obžalovanému podľa § 157 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu v trvaní 2 roky.

Podľa § 157 ods. 2 Tr. zák., § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. súd obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá vo výmere 5 rokov.

Dopíňacím rozsudkom Okresného súdu Martin, sp.zn. 1T/85/2014 zo dňa 17.4.2019 súd poškodeného I. T. podľa § 288 ods. 1 Tr. por. s uplatneným nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol vo výroku o vine a uloženom treste napadnutý odvolaním obžalovaného.

Podané odvolanie obžalovaný odôvodnil prostredníctvom obhajcu JUDr. Jozefa Vanča. Obžalovaný v písomnom odôvodnení podaného odvolania vytykal napadnutému rozsudku chyby spočívajúce v neúplnosti a nejasnosti skutkových zistení a spochybnil objektivnosť niektorých vykonaných dôkazov, pričom predstrel svoju verziu skutkových okolností prípadu s jeho subjektívnym hodnotením vykonaných dôkazov. Preto vzhľadom na ním uvádzané skutočnosti navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok okresného súdu v zmysle § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr. por. zrušil.

Na verejnom zasadnutí dňa 17.6.2019 prokurátor uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný a spravodlivý a navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. zamietnuť ako nedôvodné. Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí uviedol, že sa v celom rozsahu pridrižiava písomných dôvodov podaného odvolania, ktoré boli predložené odvolaciemu súdu. Navrhol napadnutý rozsudok okresného súdu zrušiť s tým, aby bola vec prvostupňovému súdu vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie. Ďalej navrhol vypočuť znalca Ing. Jána Borloka. Znalecký posudok predložený v odvolacom konaní bol vypracovaný oneskorene z toho dôvodu, že príslušný znalec bol práceneschopný. Obžalovaný sa v konečnom návrhu v celom rozsahu pripojil k návrhu svojho obhajcu. Poškodený sa vyjadril, že dodatočne vypracovaný znalecký posudok považuje za značne tendenčný, bez toho, aby objasnil skutočnú príčinu dopravnej nehody.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, predtým ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané oprávnenou osobou a včas v lehote ustanovenej v § 309 Tr. por. V zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení preskúmvacej povinnosti v rozsahu stanovenom v § 317 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné. Krajský súd preskúmal napadnutý rozsudok vo výroku o vine a uložených trestoch.

Krajský súd v konaní o odvolaní obžalovaného nezistil také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených v napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa. Obžalovaný bol zo spáchania trestnej činnosti usvedčený procesne správne zabezpečenými a vykonanými dôkazmi, predovšetkým výpoveďami poškodeného I. T., svedka O. C. a svedkyne S. O. (v kontexte so závermi znaleckého dokazovania MUDr. Petra Gémeša alebo závermi znalca Ing. Michala Furíka). Predmetné dôkazy, ktorých podrobný opis je súčasťou napadnutého rozhodnutia, okresný súd vyhodnotil v súlade so základnou zásadou trestného konania uvedenou v § 2 ods. 12 Tr. por. Krajský súd sa v plnom rozsahu stotožnil s postupom prvostupňového súdu pri hodnotení dôkazov a tieto sám na základe vnútorného presvedčenia vyhodnotil s totožným výsledkom.

Odvolací súd zistil, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu (prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák.) je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci. Skutkové zistenia prvostupňového súdu, tak ako sú vyjadrené v napadnutom rozsudku, sú správne a úplné, lebo zodpovedajú výsledkom dokazovania vykonávaného na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom na to odvolací súd v otázke skutkových zistení odkazuje na veľmi podrobne rozvedené dôvody rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými sa v plnom rozsahu aj stotožnil. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové zistenia.

Vina obžalovanému musí byť dokázaná na základe dôkazov vykonaných v súlade s Trestným poriadkom. Podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia založeného

na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam. Súd prvého stupňa veľmi podrobne rozviedol dôkazy, ktoré usvedčujú obžalovaného _____ zo spáchania žalovaného skutku, a jeho správne právne závery majú dostatočný skutkový základ v riadne vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní.

Podľa názoru odvolacieho súdu odôvodnenie napadnutého rozsudku predstavuje dostatočný základ pre jeho výrok, lebo súd prvého stupňa v potrebnej miere vysvetlil, _____ na základe akých právnych úvah rozhodol a jasne odôvodnil svoje skutkové zistenia a závery. Súd prvého stupňa sa taktiež dostatočným spôsobom zaoberal obhajobou obžalovaného a následne presvedčivým spôsobom zdôvodnil, prečo ju považoval _____ za nevierohodnú, nepotvrdenú žiadnym z vykonaných dôkazov.

K dôkaznej situácii krajský súd v súlade s názorom okresného súdu uvádza, že vykonanými dôkazmi bolo preukázané, že obžalovaný sa nevenoval plne vedeniu motorového vozidla, ktoré viedol, nesledoval situáciu v cestnej premávke a spoliehal sa, že k zraneniu poškodeného nedôjde. Vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný svojím nedbanlivostným konaním spôsobil poškodenému ťažkú ujmu na zdraví tým, že mu prešiel pravým predným kolesom po pravom chodidle. Svojím konaním obžalovaný ako vodič motorového vozidla porušil viaceré povinnosti uložené mu zákonom. Treba pripomenúť, že k stretu motorového vozidla riadeného obžalovaným s poškodeným neprispeli žiadne zvláštne okolnosti. Vina obžalovaného _____ na dopravnej nehode je nespochybniteľná a jeho vinu nezmiernuje ani správanie poškodeného, ktorý nijakým spôsobom neporušil dopravné predpisy. Ako chodec mal poškodený právo vstúpiť na priechod pre chodcov po tom, ako sa presvedčil, že je to bezpečné, čo sa aj stalo. Je nepochybné, že obžalovaného zo skutku usvedčujú viacerí svedkovia, ktorí boli prítomní priamo na mieste činu. V danej veci oproti sebe stoja dva odlišné závery znaleckého dokazovania, pričom krajský súd v súlade s odôvodnením rozsudku okresného súdu mal za to, že znalec MUDr. Peter Gémeš svoje vyjadrenia veľmi presvedčivo a logicky argumentačne odôvodnil a nepripustil žiadne pravdepodobnosti ani iné možnosti. Na rozdiel od znalca MUDr. Tibora Mátyáasa, znalec MUDr. Peter Gémeš úplne bez pochybností zdôraznil jediný možný spôsob vzniku zranenia prejedním kolesa po chodidle poškodeného. Svoje závery podložil argumentmi, ktoré nepripúšťajú žiadny iný možný mechanizmus vzniku zranení. Znalecký posudok MUDr. Petra Gémeša je komplexný a v spojení s ostatnými vykonanými dôkazmi utvára ucelenú líniu priamych a nepriamych dôkazov, ktoré usvedčujú obžalovaného zo spáchaného skutku.

Podľa § 272 ods. 3 Tr. por., veta prvá, súd odmietne vykonať dôkaz, ktorý sa týka okolnosti nepodstatnej pre rozhodnutie alebo okolnosti, ktorú možno zistiť inými, už skôr navrhnutými dôkazmi.

Pokiaľ sa týka novonavrhnutého dôkazu v odvolacom konaní, a to znaleckého posudku Ing. Jána Borloka, znalca z oblasti cestnej dopravy, je potrebné uviesť nasledovné. Právo na navrhovanie dôkazov patrí priamo obžalovanému alebo obhajcovi obžalovaného (§ 34 ods. 1, § 44 ods. 2 Tr. por.). Ak uplatnenie práva na obhajobu spočíva aj v navrhovaní dôkazov, zodpovedá mu povinnosť orgánov činných v trestnom konaní a súdu zaoberať sa každým dôkazným návrhom a najneskôr pred meritórnym rozhodnutím tomuto návrhu buď vyhovieť, alebo ho odmietnuť (272 ods. 3 Tr. por.), alebo rozhodnúť, že sa ďalšie dôkazy vykonávať nebudú (§ 274 ods. 1 Tr. por.). Krajský súd na verejnom zasadnutí odmietol vykonať dôkaz navrhnutý obžalovaným v konaní pred odvolacím súdom z dôvodu, že ide o okolnosť, ktorú možno zistiť inými, už skôr navrhnutými dôkazmi. Obžalovaný okrem iného zodpovedá aj za včasnosť navrhnutého dôkazu a je tomu tak preto, aby sa predišlo mareniu súdneho, resp. odvolacieho konania tým, že obžalovaný bude úmyselne a vypočítavo predkladať stále nové dôkazy a zbytočne tak predlžovať trestné konanie. Treba pripomenúť, že obžalovanému bol ponúknutý dostatočný časový priestor na navrhovanie dôkazov (vzhľadom na viac rokov trvajúce trestné konanie), ale tendenčne toto právo využil až v konaní pred odvolacím súdom. Ak by aj krajský súd pripustil vykonanie tohto dôkazu, je nutné dodať, že predložený znalecký posudok nebol spôsobilý zmeniť, resp. vyvrátiť alebo oslabiť skutočnosti zistené už skôr vykonanými dôkazmi, nakoľko tieto nepripúšťajú žiadny iný, pre obžalovaného priaznivejší, záver.

Odvolací súd v posudzovanom prípade zdôrazňuje, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

Obžalovaný odvolanie založil aj na opakovaných dôvodoch svojej obhajoby použitej v konaní pred súdom prvého stupňa. S jeho námietkami, skutkovými a právnymi, sa ale súd prvého stupňa v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na odvolacom súde. Okresný súd sa v dostatočnom rozsahu s odvolacími námietkami zaoberal, preto krajský súd, ako súd odvolací, v tomto smere na predmetné odôvodnenie odkazuje.

Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva obžalovaného, ak si neosvojí ním navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jeho výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

V dokazovaní k uloženému trestu okresný súd nezistil u osoby obžalovaného existenciu poľahčujúcich alebo príťažujúcich okolností. Prvostupňový súd obžalovanému ukladal trest odňatia slobody podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri rovnováhe poľahčujúcich a príťažujúcich okolností. Zákonom ustanovená trestná sadzba pri prečine ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. bola stanovená v rozmedzí 1 rok až 5 rokov. Okresný súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Trest zákazu činnosti súd uložil obžalovanému v dolnej polovici trestnej sadzby, bližšie k jej stredu.

Okresný súd pri rozhodovaní o treste vychádzal správne z ustanovenia § 34 Tr. zák., ktoré upravuje zásady jeho ukladania. Výmera uloženého trestu je teda podľa názoru odvolacieho súdu opodstatnená a primeraná najmä závažnosťou spáchaného trestného činu, ako aj vyhodnotením osoby obžalovaného. Závažnosť spáchaného trestného činu spočíva najmä v jeho trvalých následkoch na zdraví poškodeného. Rovnako je potrebné pripomenúť, že za obdobné správanie (porušovanie dopravných predpisov) bol obžalovaný už viackrát v minulosti postihnutý, preto sa takáto výmera trestu krajskému súdu s prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti javila ako primeraná. Uložené tresty z trestnoprávneho hľadiska spĺňajú okrem individuálnej prevencie aj prevenciu generálnu, t.j. iných odradia od páchania obdobných trestných činov.

Na základe týchto skutočností Krajský súd v Žiline odvolanie obžalovaného I. E. zamietol v zmysle ustanovenia § 319 Tr. por., pretože nie je dôvodné. V ďalších neuvedených podrobnostiach druhostupňový súd odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku okresného súdu, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožnil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.